

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีคุณภาพ
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการใช้แบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพในการเตรียมความพร้อมด้านทักษะการพูด
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพก่อนเรียนกับหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพที่สร้างขึ้น

สรุปผลการวิจัย

การใช้แบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

1. แบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพทั้ง 10 เล่ม ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมทุกด้านทั้งด้านเนื้อเรื่อง ลักษณะรูปเล่ม การใช้ภาษา ภาพประกอบและประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$)
2. ดัชนีประสิทธิผลของการใช้แบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6111 แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการพูด สูงขึ้นร้อยละ 61.11
3. นักเรียนที่ฝึกทักษะการพูดจากแบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพมีทักษะการพูดสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. นักเรียนทุกคนพึงพอใจต่อแบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพ

อภิปรายผล

จากการใช้แบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเปล่งโนนกระยอม อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม พบว่าเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีทักษะการพูด สูงขึ้น ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคุณภาพและมีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.55$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ ใช้วิธีการที่เหมาะสม ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนการสร้างแบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพ โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารหลักสูตร ตำราที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเด็ก การจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย เอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพและการเตรียมความพร้อมด้านทักษะการพูด แล้วดำเนินการสร้างตามขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกหัดคำคล้องจองประกอบภาพ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน โดยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพที่มีเนื้อหาสาระที่สนุกสนาน มีคติสอนใจ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็ก เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก และเหตุการณ์ในปัจจุบันเป็นส่วนมาก หนังสือที่มีผู้แต่งขึ้นไว้ที่ผู้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าแต่งขึ้นจากรีวิวเรื่องราวใกล้ตัวเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ มณีรัตน์ สุขโขศิริรัตน์ (2537 : 33) ซึ่งกล่าวถึงความสนใจในการฟัง การอ่านของเด็กวัย 2-5 ปี (ชั้นอนุบาล 1-2) ว่ามีความสนใจในการฟัง การอ่าน แบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพ หลาย ๆ ภาพ สีสดใสสวยงาม และเป็นเรื่องที่ประกอบคำบรรยายสั้น ๆ ง่าย ๆ อาจจะเป็นนิทานเกี่ยวกับสัตว์และเรื่องแวดล้อมรอบตัวเด็ก บทกล่อมเด็ก คำคล้องจอง คำกลอนต่าง ๆ

2. ดัชนีประสิทธิผลของการใช้แบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพ ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6111 คิดเป็นร้อยละ 61.11 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะการพูดสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

2.1 แบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพที่สร้างขึ้นและนำมาใช้ในการเตรียมความพร้อมทักษะการพูด มีคุณภาพ มีความเหมาะสมเนื่องจาก ผ่านขั้นตอนและกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ เมื่อนำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ จึงสามารถจูงใจและเข้าใจให้เด็ก อยากรับรู้ ตอบสนองความสนใจของเด็กที่มีต่อแบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพ ทำให้เด็กชอบแบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพ เด็กจึงร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนการใช้แบบฝึกหัดท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพในการจัดประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการพูดสูงขึ้น

2.2 กิจกรรมที่จัดตามแผนการจัดประสบการณ์มุ่งส่งเสริมและพัฒนาเด็ก ให้มีความพร้อมด้านทักษะ การพูด ทุกชั้นตอน โดยเริ่มจากการปูพื้นฐานด้านภาษาด้วยการให้เด็กฟังนิทานสนุกๆจากหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพอยู่บ่อยๆ การเปิดโอกาสให้เด็กคาดคะเนเรื่องราวในนิทานที่ครูเล่า ตลอดจนร่วมสนทนากับเรื่องเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ซึ่งเด็กต้องใช้สมาธิในการฟัง กระบวนการฟังอย่างมีความหมายและฟังอย่างสม่ำเสมอที่ส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการจำแนกเสียง การเรียนรู้คำศัพท์และการฟังเป็นประโยค นอกจากนั้นการที่เด็กได้ดูแบบฝึกหัดของคำคล้องจองประกอบภาพซึ่งแต่ละเล่มมีภาพประกอบที่สวยงาม ภาพและเนื้อเรื่องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ก็นับเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้เด็กมีความสามารถด้านการจำแนกภาพ ทำให้เด็กมีความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่ส่งผลโดยตรงต่อพัฒนาการด้านการพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพร้อมด้านการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 16-17) ซึ่งกล่าวว่า แนวทางการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กคือ เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนในการพูดสนทนา ได้ตอบ ฟังการฟัง ฟังการอ่านฝึกกลั่นเนื้อให้สัมพันธ์กับตา ตลอดจนให้เด็กช่วยจำเรื่องราวได้

2.3 การนำแบบฝึกหัดของคำคล้องจองประกอบภาพที่สร้างขึ้นอย่างหลากหลายมาใช้ในการจัดประสบการณ์อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา เป็นการเตรียมความพร้อมทักษะทางภาษาให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพร้อมด้านทักษะการพูด จึงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2542 : 37) ซึ่งกล่าวว่า ครูที่หมั่นนำวรรณกรรมสำหรับเด็กมาอ่านให้เด็กฟังหรือให้เด็กอ่านเอง แล้วตามด้วยการสนทนากับเรื่องที่ย่าน ช่วยในการทำความเข้าใจและพัฒนาความคิดด้วยงานวรรณกรรม ช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในการสร้างจินตนาการและพัฒนาความคิด ได้ดียิ่ง

3. นักเรียนมีทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัดของคำคล้องจองประกอบภาพ นักเรียนได้เรียนรู้ฝึกพูด ด้วยตนเอง โดยมีครูคอยดูแล จึงทำให้นักเรียนมีทักษะการพูดสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจุฑา สุโข (2545 : 34-36) ได้ศึกษาเกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย คือเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบมีความหมาย และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมท่องคำคล้องจองแบบปกติมีพัฒนาทางการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เด็กได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้แบบฝึกหัดของคำคล้องจองประกอบภาพมีความพึงพอใจในการเรียนรู้จากแบบประเมิน พบว่าเด็กทุกคนชอบแบบฝึกหัดของคำคล้องจองประกอบภาพ

เพราะใช้ภาษาง่าย ๆ เหมาะสมกับเด็กอนุบาล คือ เป็นเรื่องที่ใกล้ตัว นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ใช้น้ำเสียง และท่าทางประกอบ ทำให้เด็กสนใจ ตื่นเต้นและสนุกสนานตั้งใจท่องเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

แบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพที่สร้างขึ้น ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในการนำแบบฝึกไปใช้ควรพิจารณา ดังนี้

1.1 การที่นักเรียนจะสนุกสนานกับการเรียน ควรควรเอาใจใส่ในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและเป็นกัลยาณมิตร

1.2 ควรจัดกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับวัย ควรให้เด็กมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพ

1.3 ควรประเมินผลพฤติกรรมระหว่างเรียนทุกครั้งที่เรียน

1.4 ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรสนับสนุนให้ครู ได้มีแบบฝึกท่องจำคำคล้องจองที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 แบบฝึกสามารถพัฒนานักเรียนได้ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้แก่ การฟัง การเขียน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เพื่อให้เด็กมีทักษะครบทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ - จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

2.2 ควรมีการวิจัยการจัดประสบการณ์ที่หลากหลาย นอกเหนือจากแบบฝึกท่องจำคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะของเด็กปฐมวัย และระดับชั้นอื่น ๆ